

Czilli Aranka

MEGÍRLAK

Ha leírom, megteremttem.
A szavakra hasal a képzelet,
és a kunkori betűk szára mentén
megszületik bennem
a szép, kerek világ.

Kit érdekel, hogy kint mi vár?
Itt bent csupa h és csupa é,
csupa vágy és csupa fény vagy.
Idekanyarítlak szép kerek betűkkel,
s vállamra írlak, pihenj meg szépen,
míg eldöntöm, ennek a sornak
hogyan lesz vége, s mi rímel most
derekamra fonódó kezedre.

Csak téged írlak meg ezután magamban.
Ajtóm kitárva: tudom, hogy úton vagy.

AMIKOR A KAPUBAN

amikor a kapuig kísértél
én a túl-sokáig-ültem
büntudatát fölkaptam
a vállamra és igyekeztem
úgy eltűnni mintha visszaadhatnám
az ellopott időd töredékét

amikor a kapuig kísértél
nem akartam hátrafordulni
nem akartam megkérdezni

semmit a szemedtől –
akkor a tenyered válaszolt
ahogy végigsimult a hátamon
mint egy fuvallat

amikor a kapun kiléptem
tenyered helyén szárnyaim nőttek
azóta is fölötted keringek
szóval tettel gondolattal –
nem az én vétkem –
kapuidon belül én hazaértem.

Hírnök